

The LED Weekly

Volume 11, No. 04

June 22, 1997

P.O. Box 71071
Sunnyvale, CA. 94086 USA
voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa,
Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa,
Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

HÀNH ĐẠO

Hành đạo thành tâm không độc ác
Quyết tu giải quyết tâm trần tục
Tham lam không có, chơn hồn hội
Giải quyết mê mù thật là tu.

*Quý thương,
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám từ 25-4-97 đến 1-5-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Vui trong thanh tịnh là vui làm sao?
2. Dẫn thân tu thiền là phải làm sao?
3. Muốn vượt qua khổ nạn thì phải làm sao?
4. Vận hành là vận hành nơi nào?
5. Hướng tâm về triết lý tu học có tiến hay không?
6. Tại sao ở đời này có cảnh sanh ly tử biệt?
7. Muốn đáp ứng khả năng cầu tiến của tâm linh thì phải làm sao?

Sydney 25-04-97 2:50 AM

Hỏi: Vui trong thanh tịnh là vui làm sao?

Đáp: Thừa vui trong thanh tịnh là lúc nào cũng thấy quân bình và thanh nhẹ, không vấy bận việc đời và trở ngại, lúc nào cũng dễ hòa và cộng tác dễ dãi.

Kệ:

Tiến thẳng dễ dãi hướng thanh hoà

Vũ trụ cần khôn vẫn thị oai

Giúp ích cứu đời không vẩn tất

Thanh quang vẫn độ vẫn an bài.

Sydney 26-04-97 2:30 AM

Hỏi: Dẫn thân tu thiền là phải làm sao?

Đáp: Thừa dẫn thân tu thiền là bằng lòng thực hành những gì cần thiết về môn thiền mà chính mình đã nhận được, không nghi ngờ nhưng chỉ thực hành mà thôi.

Kệ:

Thức tâm tận hưởng tự tu thiền

Học hỏi triền miên tự tiến xuyên

Ý thức trời cao không vọng động

Một lòng tu tiến chẳng gieo phiền.

San Jose 27-04-97 1:20 AM

Hỏi: Muốn vượt qua khổ nạn thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn vượt qua khổ nạn thì phải tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, thực hành đứng đắn, lập lại trật tự điện năng cơ thể và khối óc, lần lần sẽ trở về lãnh vực thanh tịnh sẵn có trong nội tâm, thì phần hồn sẽ được tự cứu. Niệm Phật đều đặn giải tỏa nghiệp tâm, phần hồn ổn định thì sẽ không còn nạn nữa.

Kệ:

Hồn tu tiến hóa tới vô cùng

Giải nghiệp khai tâm tự phá tung

Đời đạo song hành tâm thức giác

Không còn lý luận rõ vô cùng.

San Jose 28-04-97 3:30 AM

Hỏi: Vận hành là vận hành nơi nào?

Đáp: Thừa vận hành nguyên khí của Trời Đất, khai thông trí tuệ, tự thức tự tu tiến, không gieo thêm lụy phiền cho chính mình nữa.

Kệ:

Dứt khoát tự tu tránh lụy phiền

Khai thông trí tuệ tự mình yên

Gieo duyên Trời Phật tâm phân độ

Thức giác bình tâm tự tiến xuyên.

Los Angeles 29-04-97 6:15 AM

Hỏi: Hướng tâm về triết lý tu học có tiến hay không?

Đáp: Thừa hướng về triết lý tu học rất hữu ích cho tâm lẫn thân, ngăn chặn được luồng điển dâm loạn, sẽ được chinh đồn lần lần, nhưng không bằng thực hành pháp môn khư trước lưu thanh và cộng với triết lý tu học.

Kệ:

Tâm linh sáng suốt với thực hành

Giải mở trần tâm lại tiến nhanh

Tiến triển không ngừng trong thức giác

Quân bình tự đạt tự hành thanh.

Los Angeles 30-04-97 2:40 AM

Hỏi: Tại sao ở đời này có cảnh sanh ly tử biệt?

Đáp: Thừa cảnh sanh ly tử biệt là cảnh thường tình của nhơn sinh. Đó cũng là luật tiến hóa của phần hồn, xác thân sanh trụ hoại diệt trong trật tự giới hạn theo luật nhân quả mà thôi.

Kệ:

Hành trong kích động mới phân hòa

Khổ cảnh trần gian tự thiết tha

Đời đạo phân bày trong ý thức

Đạo tâm bừng sáng tự mình qua.

Los Angeles 01-05-97 5:00 AM

Hỏi: Muốn đáp ứng khả năng cầu tiến của tâm linh thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn đáp ứng sự cầu tiến của tâm linh thì phải siêng năng và trật tự, thực hành đứng đắn pháp môn mà mình đã nhận được, tự khai sáng tâm thức qua sự nhین nhục đã và đang thực hành, thì mới đáp ứng được sự tiến hoá của tâm linh.

Kệ:

Quang minh chánh đại rõ hành trình

Quy hội nguyên năng rõ chính mình

Tốt xấu do mình tâm tự thức

Nguyên năng sẵn có tự khai minh.

Đức Thầy giảng tại T.Đ. Hạnh Đức
ngày 30 tháng 4 năm 1997
anh Nguyễn Văn Hoa và Kiều Hoà chép

Đêm đêm hướng về điển tâm thật tâm tu để phát triển tâm linh, chúng ta là giống người phát triển tâm linh--tâm linh vô biên giới--để cứu giúp tất cả nhân loại trên mặt đất. Các bạn thiền Vô Vi, yêu thương mình, xây dựng mình tức là con người sẽ đóng góp cho nhân loại ở tương lai. Không có biên giới, Phật pháp vô biên! Các bạn tiến về Phật pháp chứ không phải nhờ Phật pháp; tiến về thực hành với Phật pháp thì các bạn vô biên, các bạn mới có cơ hội giúp nhân loại cùng tu cùng tiến. Tâm linh là quan trọng! Bất cứ một xứ nào ở thế gian con người không có tâm linh là sẽ loạn; kèm kẹp lẫn nhau một cách vô lý sanh động loạn. Mà chúng ta là một số người đã hiểu mình, dần thân thực hành trong thanh tịnh, sáng suốt ảnh hưởng cho nhau. Tâm thức bình đẳng của chư Phật đã và đang hành. Tại sao thiên đàng tốt hơn thế gian? Vì thiên đàng bình đẳng và thương yêu. Thế gian chỉ có một đạo thôi, một đạo tha thứ và thương yêu, đạo đó là đạo chánh, còn đạo mà giành giật đó là chỉ tạo loạn và mất vị trí tâm linh của chúng sinh; đau khổ vô cùng!

Cho nên giờ phút lâm chung phải rơi lụy, cho nên thấy quan tài là phải rơi lụy! Người thế gian chết rồi mới biết thương, chớ lúc còn sống không biết thương, vì chúng ta không có tu. Chúng ta tu thiền, từ trường chúng ta tốt để độ lẫn nhau, gia cang của chúng ta. Nếu không chịu thiền thì luồng điện từ trường không tốt, làm sao cứu độ gia cang. Không cần bùa phép gì hết, mình là nguyên lý của Trời Đất. Các bạn hình thành trên mặt đất; ngồi đây nghe được, hiểu được là nguyên lý của Trời Đất đã hình thành trong tự nhiên và hồn nhiên, nhưng mà không chịu lập lại trật tự tự nhiên và hồn nhiên của chính mình thì mình đã loạn làm sao mình giúp dân, cai trị dân được. Không phải cai trị dân được; xây dựng cho dân--vì cai trị là lỗi thời rồi.

Hồi xưa thuộc địa nó phải cai trị, vì giống dân khác tiếng nói, khác màu da nên nó phải cai trị. Ngày nay chúng ta phải xây dựng. Nhân loại có khối óc liên hệ với Trời Đất, liên hệ với nhau, có cơ tầng phát triển rõ ràng, hướng về thanh tịnh mới tận độ quần sanh. Mỗi người chúng ta nhóm

nhỏ như thế này mà tu phát triển lên thì luồng điện chúng ta thanh nhẹ. Luồng điện của chúng ta có thể thanh lọc cái trục điện có thể xâm chiếm nhân loại ở thế gian. Cho nên các nhà truyền giáo hiện tại nôn nức trên mặt đất để cầu nguyện cho những xứ nào độc tài nó phải giải tất cả những phần trục điện đó để nó trở về chung vui, hiểu Trời Đất, hiểu chính nó, hiểu cha mẹ nó, có đầu có đuôi. Chúng ta là giống dân có đầu có đuôi, có hiểu có nghĩa, phải phát triển trật tự cho chính mình để đi lên. Chớ không phải nói tôi tu, tôi hiểu đạo này rồi chê đạo khác. Cái đó là không được. Quả địa cầu chỉ có một đạo Tha Thứ và Thương Yêu thôi, không có đạo thứ nhì nữa! Cho nên phải thực hiện cho đúng đắn như vậy là hoàn cảnh chúng ta sẽ tốt và xứ sở của chúng ta sẽ tốt, và sứ mạng của chúng ta sẽ tốt đẹp. Mọi người đều có sứ mạng, tới đây đem lại sự hòa bình. Mọi người đều thương yêu; gái lớn lấy chồng, trai lớn lấy vợ là học cái gì? Là học sự thương yêu. Tất cả nhân loại đều học sự thương yêu mà không thực thi đúng mức thương yêu. Chúng ta người tu bây giờ thực thi yêu ta, quý ta, yêu Trời, yêu Phật, yêu tất cả, mới là một khối yêu, một khối tâm linh, mới đem lại sự hòa bình cho mặt đất mười năm chớ không có tưởng tượng được.

Thực hành, thấy mình, sửa mình, biết mình là quan trọng, chớ nhiều người không có tu đi tìm Phật này Phật kia Phật nọ, Tiên này Tiên kia Tiên nọ rồi rốt cuộc một thời gian không thấy ông Tiên, cũng không thấy ông Phật, mà mình sắp chết rồi và mất luôn cả mình nữa. Bây giờ chúng ta không phải vậy, chúng ta tu lập lại trật tự chính mình. Nếu con người làm được Tiên chúng ta làm được Tiên, con người làm Phật được chúng ta làm được Phật. Phải thực hành đúng đắn như vậy.

Cho nên, những kinh sách lưu lại ở thế gian rất quý báu, mà dựa trong kinh sách và thờ kinh sách, không thực hành đúng như kinh sách là tự hại, tới giờ phút lâm chung khổ lắm, phần hồn không biết gì hết, không sáng suốt thì đi đâu? Đi xuống, đi xuống phải học lại vì cái tâm nguyện chúng ta học, tới đó phải mò mò học lại, cho nên có cảnh địa ngục. Nhiều khi Quan Âm động lòng phải xuống giáo dục thỉnh kinh mà duyên may mới có được theo tu, còn không thì cũng ở trong khổ cảnh thôi.

Chúng ta là người ở trong địa ngục trần gian ra đây. Địa ngục trần gian? Tại sao có xứ sở mà nói đó là địa ngục trần gian? Vì nhóm người đó mất tâm linh, không phát triển được tâm linh của chính họ, không có khả năng giúp dân, không có khả năng giúp bản thân họ, họ làm mất căn bản gốc gác của giống Việt Nam. Người Việt Nam đã đau khổ. Trời cho một chỗ yên vui để học hỏi để tiến hóa; cần tu để tiến thì chúng ta hợp nhứt với Thượng Đế, hợp nhứt với cả càn khôn vũ trụ thì các bạn thấy sức mạnh không? Bây giờ các bạn đang xài những gì? Những kỹ thuật tối tân chỉ do khối óc đóng góp thôi. Người này để một chút, người kia giành một chút rồi kết hợp thành máy này máy kia, cha hay quá, xứ này văn minh quá rồi chạy theo! Mà chính tôi là văn minh nhứt, có sự hiện diện trên mặt đất là văn minh nhứt, mà không hiểu, không lập lại trật tự cho chính mình, đâu thấy sự văn minh của Thượng Đế đã cấu thành, Trời Đất đã cấu thành!

Chúng ta có duyên dáng, có tình tứ, có radar, có đủ chuyện, biết đủ thứ hết mà không xây dựng cho chính mình thì cái hi-tech mình không có. Mình không có lên trên thì làm sao mà có hi-tech, mình ngu xuẩn! Bây giờ chúng ta làm thính đi, học ngu đi, đi theo thằng Bé Tám này học ngu đi rồi mới thấy mình là hi-tech. Mình sẽ hiểu nhiều chuyện trước họ hiểu thì lúc đó mình mới có một lực lượng mạnh ảnh hưởng cả thế giới. Chứ đừng ngu mà theo cái đường cũ của họ đi, nói tôi phải học cái này, tôi phải làm ông này ông kia ông nọ, rốt cuộc ông đó đâu có ra được cái gì? Giờ phút lâm chung các bạn thử thăm mấy cái ông mà cao nhứt, để coi ông chết rồi ông nói cái gì, ông chỉ rơi lụy thôi, nắm tay bạn rơi lụy thôi bởi vì ông chưa có giúp được dân, chưa có giúp được ông. Ngày nay các bạn là người thể hiện thấy rõ các bạn là cấu trúc bởi Trời Đất hình thành, rất có giá trị, chứ không phải không có giá trị. Các bạn là cơ sở tâm linh, nếu không có các bạn thì không cấu trúc được tâm linh tại mặt đất. Bây giờ các bạn chịu tu, mượn cái pháp người đi trước đã đi được, người đi sau thực hành rồi chúng ta sẽ đúc kết thành một khối tâm linh tốt đẹp cho nhân loại gặt hái được thật sự hòa bình, thương yêu và tha thứ trong xây dựng thì tất cả sẽ không còn đau khổ nữa.

Tự do phát triển tâm linh mới thật sự tự do, mà tự do giành ăn thì không phải tự do. Giành ăn thì hư ngũ tạng, sanh bệnh, tự hại, tự sát mà thôi. Còn chúng ta tu hướng thượng giải tỏa tâm linh, lập trật tự điển năng của chính mình hội tụ thành một

khối vô cùng tận của Trời Đất, lúc nào cũng ban chiếu, sẵn sàng hỗ trợ cho chúng ta. Chúng ta sẵn sàng tiến lên để giải nghiệp tâm. Mọi người ở thế gian ai cũng có nghiệp tâm, từ nhiều kiếp không phải mới đây. Cho nên hiểu được mình, tu để hiểu được mình mới thật là tu, mà tu không hiểu mình thì không nên tu. Cho nên các bạn tu càng thanh tịnh càng hiểu gốc gác các bạn từ đâu, rồi các bạn thấy vị trí của các bạn làm cái gì. Thượng Đế sẽ ban chiếu, chư Phật sẽ ban chiếu ngay trong khối óc của các bạn phải làm cái gì. Sửa mình để ảnh hưởng người kế tiếp như Thích Ca đã làm. Thích Ca để lại người đời làm không thành công, làm hình Thích Ca, đặt bóng đèn trên đầu hình Thích Ca, là hai cái tội rõ ràng rồi, không có đúng, mà cũng cứ làm hoài thì đem nhân loại đi đến chỗ nào, đem nhân loại đến chỗ đau khổ. Mà Vô Vi chỉ cho nhân loại tự khai thác để hiểu mình, thấy giá trị mình vô cùng; mình mới thấy rõ mình là học viên của cả càn khôn vũ trụ thì không có người nghèo, không có người khổ, chỉ có vui thôi. Cho nên ngày hôm nay Vô Vi sẽ đi tới vui. Các bạn tu, các bạn hiểu các bạn, các bạn sẽ sung sướng, các bạn sẽ vui. Khi bạn vui thì bạn là người trẻ trung, người già cũng là người trẻ. Thâu thập không biết bao nhiêu kinh nghiệm mà không có đức kết trật tự của chính mình để phục vụ quần sanh là thiếu thốn, khi chết đau khổ lắm. Chúng ta, người già mấy chục năm học biết bao nhiêu công chuyện mà luồng điện chúng ta thăng hoa đi lên hội tụ kết thành một cơ sở tốt, hướng thượng để ảnh hưởng mọi người ở chung quanh. Người ta đến gần mình thì mình chỉ giải mở để dẫn tiến họ và họ thấy rõ vị trí thăng hoa tốt đẹp. Cái đường đó là đường chánh pháp của Trời Đất đã cho chúng ta chớ không xin của ai hết, có sẵn. Mọi người dân Việt Nam đang đau khổ đều có sẵn cơ cấu thanh tịnh. Ai qua cơn đau khổ cũng tự giải thoát và không tin ai hết. Con người làm được thần thánh thì chúng ta phải trở về thanh tịnh để cùng sống với thần thánh thì chúng ta sẽ đạt được cảnh an lạc.

Cho nên hôm nay tôi về đây để cho các bạn xem, năm nay tôi cũng quá thất tuần nhưng mà vẫn khỏe, còn đi đây đi đó. Vì sao tôi được khỏe, đêm đêm tôi phục vụ, mà phục vụ các bạn tôi phải hướng thượng thì tôi mới viết ra. Không hướng thượng không bao giờ tôi viết ra được. Bên trên không chiếu, tôi không có viết ra được. Những chuyện này chuyện kia, trần gian nhiều chuyện đau khổ tự làm kẹt lấy mình, và tôi giải mở mỗi

đêm. Tôi viết được là tôi giải mở tôi được, cho nên tôi không kẹt. Cho nên tương lai các bạn mà thực hiện con đường tôi rồi là chỉ biết phục vụ chứ không cần tiền. Có tâm phục vụ là các bạn sẽ giàu có, sẽ mạnh lên. Của cải vô cùng tận của càn khôn vũ trụ đang chiếu cho chính mình. Bây giờ các bạn thấy bác sĩ dùng laser điện trời này kia kia nọ mổ mắt hay hơn dao nữa, thì luồng điện của chúng ta mà hội tụ được thì chúng ta có một khí giới Tình Thương và Đạo Đức tận độ quần sanh. Toàn thể giới -- không có lo, chỉ lo thực hành, lo tu đi, học ngu đi, chưa đủ ngu phải học ngu đi. Cho nên chư Phật cũng đã chuyển thể gian đề cái hình ông Phật ở trong chùa, ông đâu có biết nói, ông ngu hơn người thường nhưng mà ai cũng lạy ông. Các bạn học ngu đi, thiệt ngu thì bạn sẽ sáng suốt trong nội tâm. Không nhường nhịn với nhau và không nhịn nhục thì óc các bạn không bao giờ sáng suốt. Chư Tiên, chư Phật nhờ nhịn nhục mới thành công, mà các bạn còn xưng ông này ông nọ là khổ thôi. Tu sửa cho mình trở về trong lúc sơ sanh an nhẹ như vậy thì mình mới biết cái cơ duyên của Trời Phật. Mình ôm cái cá tánh thì không bao giờ thấy được cơ duyên của Trời Phật. Sửa đi, bỏ đi các bạn, lột đi thì nó sẽ tốt, đương nhiên tốt ở bên trong.

Chúng ta là giống dân tốt của Trời đất hình thành chứ không phải đồ bỏ đâu. Không có dễ gì mà tạo được một ông này ông kia con người ở thế gian đâu, không phải dễ, bỏ bao nhiêu tí tạo cũng không được. Chúng ta là nhân lành của Trời Đất mà không chịu khai thác nhân lành của Trời Đất, mê tín dị đoan, tự hại mình, và không sáng suốt. Mình cũng con người, tại sao mình phải phục vụ người đó? Vì chúng ta thực hành rồi chúng ta thấy rõ và nói sự thật tôi đã làm được như vậy đủ rồi, cần gì dựa kinh này sách kia để làm gì! Làm loạn thôi! Loạn chính mình trước, rồi tạo loạn cho người khác. Người khác mê tin rồi ôm lấy, trong sai lầm và sai lầm. Vì nó không có xây dựng được luồng điện năng trong cơ tạng và khối óc của nó rồi nó chỉ theo, theo rồi nó mất thì giờ bao nhiêu năm rốt cuộc không có kết quả. Còn đây, mình đêm đêm lo thực hành để khai mở, nay một chút, mai một chút lập trật tự lấy chính mình. Giải nghiệp tâm cho chính mình mới thật là người tu. Người tu mà chờ cho ông Phật giải nghiệp cho tôi, chuyện đó không có! Ông Phật là thầy da tróc vảy

ông mới thành Phật. Ông bỏ cái nặng để trở về được cái nhẹ, chứ còn ôm cái nặng thì đâu có còn Phật nữa. Bỏ cái nặng đi về cái nhẹ thành ra ông Phật không có già, không có bạc, không có gì đeo bên trong thân này. Có cái tâm lành quý báu, có bấy nhiêu đó. Biết tha thứ và thương yêu, đó là vàng bạc trường cửu bất diệt đó các bạn!

Các bạn tu Vô Vi, anh em phải gần lại với nhau, đừng chia rẽ! Còn chia rẽ là ma quỷ nó sẽ xâm chiếm và nó sẽ hại tất cả các bạn, tôi cho biết trước như vậy! Không nên chia rẽ nữa! Anh em phải ngồi lại với nhau. Bởi vì nếu mình hay hơn đối phương thì mình phải ngồi, từ trường mình tốt, mình ảnh hưởng tới đối phương, tự nhiên nó phải sửa. Vô trong khám mình cũng ngồi, mình ảnh hưởng người khác chứ đừng có sợ ở tù. Mình đã bị giam hãm trong thể xác thì mình là tội nhân rồi mà mình biết đường đi ra, biết xây dựng từ trường tốt thì mình cứ việc ảnh hưởng sống chung với họ, không sao hết. Nhịn nhục tối đa là các bạn sẽ tận độ mọi người tiến hóa. Tới giờ phút lâm chung thấy tội nghiệp. Người thể gian chết không có lối thoát. Vì sống, sống trong cách nào? Tiền tài, danh vọng, tiền, đi học để có địa vị, để có tiền để có địa vị để hại người khác mà thôi, không cứu mình được. Ăn, ăn cho nhiều làm phá hoại cơ tạng của Trời Đất đã hình thành, một đại tội mà không hay. Cứ kiếm tiền, kiếm tiền để hại mình, để tiếp tục hại mình, không phát triển được! Chúng ta chịu thiệt thòi đi, nhịn nhục đi, tu đi để hiểu mình trong thanh tịnh, khai thác lấy chính mình là một cửa báu của cả càn khôn vũ trụ, mình có mà không chịu khai thác mà mình cứ muốn khai thác người khác là mình sanh chuyện, rồi anh em ghét nhau; chứ kỳ thật nếu mọi người biết khai thác lấy mình là chúng ta đồng một đường lối tiến hóa và tận độ quần sanh ở tương lai.

Hôm nay, tôi vẫn còn sức khỏe để được diện kiến các bạn, kẻ cũ như người mới. Chúng ta ý thức được chúng ta đã hình thành trong tự nhiên và hồn nhiên trên mặt đất này. Chúng ta phải khai thác tài sản cuối cùng này để cống hiến một phần nào cho nhơn loại đồng tu đồng tiến.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện và thành tâm đón rước của các bạn.

Lương Sĩ Hằng

Võ Thu Siương chép

(tiếp theo phần vấn đạo đăng trong LED 103)

(11) - Vấn: Còn mấy ĐH nữa là hết tổ chức ĐH?

Đáp: Không nên học tiên tri. Mỗi người chịu tu là có ĐH vì chúng ta tu đạt sanh thanh tịnh muốn cho mọi người đạt thanh tịnh, muốn cùng hội với nhau để thấy nguyên lý của trời đất và thấy sự ban chiếu của Bề Trên và chúng ta mới thấy rõ đường đi về Thiên Quốc của chính mình cho nên ĐH không có ngừng đâu. ĐH là do người tu lập thành chứ không phải do người không tu. Người không tu lập ĐH thử coi, chỉ có cãi lộn không, không có làm được cái gì. Mà chúng ta im lặng nghe mở trí và khai sáng tâm thức của chúng ta và thấy rõ khả năng của chính mình ở mặt đất. Dùng mảnh lo sửa, lo tu, lo tiến, lấy nguyên khí của trời đất làm vốn về trời.

(12) - Vấn: Kính thưa Thầy, kỳ ĐH này bề VN không được tương hội Thầy và bề thế giới về mặt hữu vi, có phải Thầy có ý nhắc nhở chúng con tu hành chưa đủ lực lượng hay là người tu Vô Vi lúc nào cũng nhịn nhục trước uy quyền thế gian?

Đáp: Những người bị làm khó, những người đó là sẽ dùng mảnh hơn chúng ta. Chúng ta khổ chúng ta mới chịu tu mà trong lúc các bạn thiền rất khổ ẽ ạch đủ chuyện mà cương quyết thiền cho nó thông suốt là các bạn trí sáng tâm minh, cũng nhờ cái khổ mà có, nhờ sự gây gổ chia cách của gia đình mà chịu tu rồi lần lần nó tái hợp lại, tái hội lại tình thương và đạo đức trong gia cang. Cho nên đừng có chê sự kích động. Sự kích động chúng ta lấy oán làm ân thực hành để đi đến. Cho nên bề VN không có cơ hội dự ĐH là cũng vì sự trở ngại ở bên ngoài chứ bên trong họ không có bị mất mát. Họ càng dùng mảnh tu hơn, họ càng ý thức được những âm thanh của ĐH chúng ta đã bàn bạc lẫn nhau, tương lai họ sẽ nhận được, rồi họ sẽ thấy càng dùng mảnh hơn chúng ta ngày hôm nay.

(13) - Vấn: Kính thưa Thầy, lúc chú Sáu Lung còn sống có nói ĐH ở Thailand chú sẽ đi, chú qua đời trước ĐH, như vậy phần hồn chú có đến dự không? Ông Nguyễn Phụng Yêm có nói rằng không đi được, như vậy ông Nguyễn Phụng Yêm biết trước là sẽ chết phải không?

Đáp: Vì mỗi người có cái phần tu học, dốc lòng tu thì ĐH nào cũng có phần diện kiến tôi và tôi cũng xây dựng tiếp xúc được hết. Dưới người ta cũng ân xá cho được về thăm bề và để xây dựng tình thương và ăn năn sám hối trở về làm việc tốt hơn ở nơi bị hành hạ. Cho nên ĐH không phải là làm 1 việc. Chúng ta làm việc nhiều lắm, kẻ quá khứ cũng được dự mà người hiện tiền cũng được dự, chúng ta mới làm. Nó có giá trị vô cùng trong ĐH. Mỗi người đều có gia đình, có anh em, bà con bị lia đời mong đến đạo mà ngày nay chúng ta có đại hội thì chúng ta ban chiếu cho những phần linh thiêng đó được tái hội tốt đẹp và vui với chúng ta, không sao hết. Cho nên các bạn đi đại hội rồi về tâm thức thỏa mãn, không khổ đau, vui, chúng tôi đi cứu huyền thất tổ cũng được thăng hoa vì trong giây phút đại hội tinh thần thanh tịnh hướng thượng tới người đã khuất. Đó là chứng minh sự tận độ cho những người liên hệ gia cang của chính chúng ta

(14) - Vấn: Đi dự ĐH mà gặp bao điều trắc trở trực trực, đó có phải Bề Trên muốn thử tâm thành của hành giả Vô Vi, hay vì hành giả còn đầy trược nên trược hút trược.

Đáp: Nuôi trược thì bắt buộc phải hút trược. Nhưng mà trược là độ hành tiến hoá của tâm linh. Chúng ta gặp trở ngại chừng nào, Vô Vi gặp trở ngại chừng nào sẽ vượt qua chừng nấy. Vượt qua rồi chúng ta mới thật sự dùng mảnh trong kinh nghiệm thực hành, chứ không dùng lý thuyết và cầu xin nữa, dứt khoát để tiến tới.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thiết tha, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

DA, ngày 09/12/1996

Kính thưa Thầy,

Người Thầy kính yêu của con (TTĐ, 65 tuổi).

Hiện giờ con đang thèm khát một lời ám áp của Thầy ban cho con. Xin Thầy hoan hỉ cho con chút hồng ân của Thầy. Kính lạy Thầy.

TB : Con gửi sơ đồ xin Đức Thầy để xây thiền viện.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 31/12/96

Đ và L con,

Phân hồn con giáng lâm tại thế, dẫn thân lao đầu vào thể xác, lận đận suốt 65 năm. Nay con dẫn thân tu học theo PLVVKHHBPP để ước mong giải tỏa những phiền muộn sai quấy của chính mình.

PHÁP LÝ : là giúp cho mọi việc trở về trật tự, rành rẽ.

VÔ VI : là làm từ chuyện lớn thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ thành không.

KHOA HỌC : Tiến triển sau những đụng chạm với tình đời, thức giác tâm từ tổn, phát triển đi tới.

HUYỀN BÍ : là chuyện chính con thấy mà người khác không thấy được.

Chúng ta thực hành để tự thấy và tự giải quyết quán thông. Thể xác chúng ta là cơ sở của Trời Đất đã hình thành, cấu trúc từ điển quang mà ra. Thực hành càng ngày càng thanh tịnh, càng thanh nhẹ để thấy rõ chính mình hơn, là một khối điển quang của Trời Đất - chỉ có tâm thành tự tiến hóa, không còn mê chấp bất cứ một chuyện gì nữa. Tu để sửa mình, tu để tiến để tự đạt sự thanh tịnh, sáng suốt trong nội tâm. Không phải tu để phê phán nói chuyện người này người nọ để tạo khổ cho chính mình. PHẬT PHÁP.

Lúc ban đầu con nhận pháp tu hành đúng đắn, lần lần rồi hành sai là vì hướng ngoại, tạo sai. Nếu chúng ta hướng về bên trong, để sửa tiến thì mới đi tới vô cùng sáng suốt.

Nền tảng văn minh đã đến với chúng ta hằng ngày trên mặt đất này, sự thay đổi bão bùng nguy hiểm, mưa lụt thiên cơ đủ thứ để chúng ta thức tâm và

thấy rõ nguyên lý của phân hồn nằm ở đâu, và sống nhờ đâu. Sự thật chúng ta đang nhờ nguyên khí của Trời Đất, nhờ luồng điển của Trời Đất ân ban, mua gạo ăn uống mà chúng ta đi đứng dễ dãi. Trời Đất cho chúng ta đầy đủ cơ hội, cuối cùng thì chúng ta phải âm thầm tự tu tự sửa những sự sai lầm của chính mình, để tự thức tâm thăng hoa tu tiến. Ở thế gian này không có một người nào làm đúng cả, tất cả đều sai. Chỉ có khi thanh tịnh mới thấy được sự sai của chính mình, thiếu thanh tịnh thì chỉ có gia tăng sự sai mà thôi.

Ngày hôm nay con có duyên lành viết thư cho Thầy để con có cơ hội hiểu lấy nguyên lý sanh tồn của chính con. Cảnh đời là tạm, không thật. Vạn sự trên đời là không, không có gì thật. Lo tu sửa thức giác, tâm minh trí sáng mới thật là người tu, không còn chạy theo sự ồn ào ngoại cảnh nữa. Sửa chữa thật tâm để thăng hoa tiến hóa rõ rệt. Thầy tu đến nay 74 tuổi rồi mà vẫn khỏe mạnh, vì Thầy không có ôm chấp, không có ôm tiền bạc, không có ôm lý luận thế gian mà làm phiền nội tâm. Thầy chỉ biết sửa tiến theo chiều ánh sáng của càn khôn vũ trụ mà thăng hoa tới vô cùng. Chỉ có bao nhiêu đó thôi. Tránh sự mê tín dị đoan, ý lại thì cõi âm nó có thể bám sát chúng ta và hại chúng ta bất cứ lúc nào. Cố gắng tu theo nền tảng văn minh của Trời Đất, không có lỗi thôi. Thực hành trong điển quang, thì không có lỗi thôi. Thực hành trong cúng quảy là sẽ bị lỗi thời, phân hồn khó tiến. Chúc con thực hành thanh tịnh, an lạc.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Pattaya, ngày 1/1/97

TTĐ con,

Thầy đã xem qua đám đất mà các con đã chụp hình gửi đến Thầy, ước mong thành lập một thiền viện tại quê nhà. Thiền viện do đâu sẽ hình thành? Do tâm tu thức giác, khai thông trí tuệ, khai triển trực giác của chính mình, nhiên hậu mới lập thiền viện, chứ không phải mua đất, cất nhà lập thiền viện, mà không tu là chỉ tạo sự tranh cãi ô trược, không tiến. Trước khi Thầy rời khỏi VN, thầy đã dặn các con phải tu. Thầy đặt kiếng Vô Vi là đẹp bỏ tất cả những sự mê tín dị đoan để các con tự thức, tự khai sáng tâm thức của chính mình mà tu, không còn ý lại hình tướng ngoại cảnh nữa. Muốn thoát nạn,

phải dốc lòng tu trong tự thức, cho phần hồn càng ngày càng sáng suốt, hỗ trợ cho thân xác bình an - đó là điều cần thiết của người tu Vô Vi.

Còn đất có sỏi đá, không nên mua làm gì! Khó khăn lắm! Cần sự tu học chân chính của các con, nhiên hậu mới lập thiền viện sau. "Thiền viện do tâm bố bạn hiền!". Tâm mà tu quân bình, đó là thiền viện. Vì Thiên Địa Nhơn, trời đất người, con là đại diện trời đất, mà tâm thân không có phát triển, không có hòa hợp với căn khôn vũ trụ mà lập thiền viện, cũng là sụp đổ mà thôi. Cần người tu chơn chính, thực hành đứng đắn, thì khi trú ngụ nơi đó mới ảnh hưởng được người kế tiếp. Tu chưa xong, lý luận đủ chuyện, làm sai đường tu học của PLVVKHHBPP là trở về không, thanh nhẹ.

QUY Y PHẬT : là thanh nhẹ vô cùng.

QUY Y PHÁP : là thực hành đứng đắn.

QUY Y TĂNG : là khai sáng chính mình. Quán thông chuyện mình sửa tiền mới là đúng.

Còn chuyện mua đất cất nhà là chuyện của các con, nếu thấy nhu cầu cần thiết thì mua đất cất nhà để mà ở, để gia đình đầm ấm, gia đình càng ngày càng đầm ấm hơn, đó là chuyện của mọi người ở thế gian. Còn nói chuyện tu học thì cần hướng về Trời Đất, tức là đường đi mở rộng.

Chúng ta phải cố gắng tiến thân trước hết, nhiên hậu mọi người sẽ có tương lai. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v...của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

=====

TÌNH ANH

THƠ : Nỗi buồn bao phủ trọn đêm đông ...
Thao thức nghe anh tỏ nỗi lòng !
Vì đâu ngăn cách niềm mơ mộng ...
Chung bước song hành anh thấu không?

TRĂNG THU DẠ KHÚC :

Biết làm thế nào khi em đã chọn rồi đường đi của em!
Hạnh phúc trên đời ... Đường Đạo tuyệt vời ...
Đường đi theo đạo em lẻ loi !
Dấn thân trong ước nguyện trọn đời niềm tin không đổi thay.

Mặc dầu tình ai Thiết-tha đậm-đà !
Cũng xin cảm nhận thâm tình người trao chẳng lãng quên !

VONG CỔ (1) : Anh ơi, nếu có nhớ thương nhau xin hãy thật-thà chuyển tâm lành hướng thượng, trong nỗi cảm thông tha-thiết chân ... thành! Vì ngày nay em quyết chí tu hành! Tình vẫn đẹp khi nỗi lòng buông bỏ, quá thương đời nên mình phải hy sinh. Một lòng giữ vẹn niềm tin, yêu thương khắp cả ân tình chúng sinh. Dấn thân vào cõi chân kinh, đêm ngày tu sửa quân bình cuộc sống ...

VONG CỔ (2) : Mỗi tình anh trao chỉ còn là giấc mộng, khi biển rộng trời cao chuyển hóa tâm tình! Chợt tình con mê thương xót thân mình! Sống xứng đáng tình bao la hoàn-vũ, khi Đất Trời chan chứa ân ban. Để cho nhân-loại bình an, thanh bình hạnh-phúc an-nhàn tâm thân. Một lòng tu luyện chuyên cần, dồi trao đạo hạnh tiến lần về quê ...

THƠ : Đêm nay sương khói lung linh ...

Bâng khuâng ray-rức tâm tình vẫn vương!

Lỡ rồi điệp-khúc ... cung thương !

Vì em đã chọn : Con đường Tâm-Linh.

LÝ SON SẮC : Nghe tiếng anh tâm tình... Thêm xót xa riêng mình !

Tình dù đôi nơi ... Giòng đời chơi vơi !

Xin hãy nên chấp nhận nỗi đau áp yêu xa rồi !

Thôi nhé anh chớ buồn... Tình riêng hãy nên vui chôn!

Đây đóng tro đã tàn ... Ngàn muôn kiếp lạnh lùng luôn!

Gieo mỗi duyên tu thiền. Tình siêu sáng soi ngàn năm.

Giờ xin giữ trọn ... phút ban đầu ngây thơ.

VONG CỔ (5) : Anh ơi, xin chớ mộng mơ khi đứng bên bờ vực thẳm, bởi thế sự nghiệp-duyên che mờ nhân ảnh, hãy vượt thoát vô-minh vén áng mây ... mù ! Đừng giam hãm tình riêng trong tâm tối ngục tù ! Dù thân xác có giá bằng cô độc, sao sánh bằng cảnh khổ của trần gian. Kiếp người lắm nỗi gian-nan, trăm năm ngăn ngui khổ hàn vây quanh. Hơn thua mê chấp giựt giành, tham lam ích kỷ cạnh tranh không ngừng !

LUU THUY HÀNH VÂN: Ta đã nguyện lòng luôn sắc son ...

Dù lẻ loi mỗi mòn ! Noi gương nhân ái bao la sáng ngời vinh quang.

Hầu giải mê xóa đi đau buồn !

VONG CỔ (6) Thấm thía biết bao hai tâm hồn hòa hợp theo mỗi duyên Trời ta phục vụ nhân sinh. Bên trong cuộc sống nhân hoàn, lão sanh bịnh tử nhịp nhàng chẳng vơi. Thoát vòng tục lụy ai ơi, VÔ VI hành pháp thành thoi linh hồn! Cuộc đời vay trả trả vay, chớ gây thân nghiệp hình hài xác xơ! Thời gian chẳng đợi chẳng chờ, THAM THIỀN NHẬP ĐỊNH đến bờ thanh quang.
(Đổi bài cổ nhạc LED 101 "Tình Em")

Quý thương,
KIM THANH

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California thông báo

Ban Chấp Hành của HAHVVBC đã được bạn đạo vùng Bắc California tái lưu nhiệm và tiếp tục phục vụ cho nhiệm kỳ 1997-1999, gồm có:

Hội Trưởng: Anh Lý Vĩnh

Phó Hội Trưởng kiêm Tổng thư ký: Chị Xuân Mai

Thủ Quỹ: Chị Võ Hồng Tâm

Nay xin thông báo cùng toàn thể quý bạn đạo khắp nơi trên thế giới.

Kính thư,

Ban Chấp Hành HAHVVBC

HỘI ÁI HỮU VÔ VI HOA KỲ

BẢN TIN

Theo bản nội quy mới đã được bạn đạo biểu quyết và áp dụng từ 1995, bạn đạo HAHVVHK bầu 6 thành viên vào Hội Đồng Quản Trị (HDQT) nhiệm kỳ 1995 -1999. Các thành viên HDQT sẽ bầu Hội Trưởng với nhiệm kỳ 2 năm. Riêng kỳ đầu tiên, phân nửa số thành viên sẽ mãn nhiệm kỳ vào tháng 7 năm 1997 để bầu lại thêm 3 thành viên mới vào HDQT nhiệm kỳ 1997 - 2001.

Ngày 15 tháng 6 năm 1997. Ban tổ chức bầu cử đã tổ chức buổi rút thăm mãn nhiệm cho bốn thay vì ba. Vì có hai bạn đạo đồng phiếu trong cuộc bầu cử tháng sáu năm 1995. Tại Thiền Đường Hạnh Đức với sự chứng kiến của 31 bạn

đạo, có thư của 3 bạn đạo xin tự ý rút tên trước khi rút thăm, là bạn đạo Phạm Ngọc Quất, Võ Anh Kiệt và Vũ Khánh Lân. Thêm 2 bạn đạo có tên lúc rút thăm mãn nhiệm là quý bạn đạo Nguyễn Ngọc Nhân và Nguyễn Trí Vượng (Olympia).

Còn lại 2 thành viên sẽ tiếp tục đến tháng 7 năm 1999 là quý bạn đạo: Lê văn Lạc, và Trần Ngọc Dũng (Boston). Ban tổ chức bầu cử đang tiến hành bạn đạo đề cử và bầu thêm 4 thành viên mới vào HDQT nhiệm kỳ 1997 - 2001. Mong quý bạn đạo sốt sắng tham gia để công việc sẽ được thực hiện trong tương lai, nhất là chương trình phát thanh, quảng bá pháp lý, tiếp tay Đức Thầy để đem đạo vào đời.

Westminster, ngày 17 tháng 6 năm 1997

Kính gửi:

- Quý Chủ Thiền Đường và Trung Tâm.
- Quý Bạn Đạo phụ trách Thiền Viện.
- Quý Bạn Đạo

Trích Yếu: v/v ứng cử, đề cử và bầu cử ban phân Hội Đồng Quản Trị (HDQT) Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ (HAHVHK) nhiệm kỳ 1997- 2001.

Tham Chiếu:

- Biên Bản phiên họp ngày 11 tháng 6 năm 1995.
- Văn thư đề ngày 12 tháng 6 năm 1995 v/v ứng cử, đề cử và bầu cử HDQT.

- Biên Bản phiên họp ngày 30 tháng 6 năm 1995 của UBTCBC. Văn thư đề ngày 4 tháng 7 năm 1995 UBTCBC.

- Biên Bản phiên họp ngày..... tháng năm 1997 v/v bốc thăm chọn bán phần HDQT/ HAHVVHK nhiệm kỳ 1995 - 1999.

Kính thưa quý bạn đạo,

I - Tiếp theo các văn kiện chiếu thượng, việc bốc thăm chọn bán phần HDQT/ HAHVVHK nhiệm kỳ 1995 - 1999 đã thực hiện xong. Giai đoạn kế tiếp là cần bầu sớm ba (3) bạn đạo Quản Trị Viên (QTV) cho nhiệm kỳ 1997 - 2001 để điền khuyết bốn (4) bạn đạo QTV vừa mãn nhiệm.

Lịch trình ứng cử, đề cử và bầu cử được ấn định như sau:

- Ngày 30 tháng 6 năm 1997, hạn chót cho UBTCBC nhận phiếu ứng cử, đề cử (*ngoài việc tự mình hưởng ứng*) mỗi bạn đạo hội viên có thể đề cử từ 1 tới 4 ứng cử viên và phải có luôn sự xác nhận đồng ý của người được đề cử trên phiếu ứng cử, đề cử.

- Ngày 5 tháng 7 năm 1997 phổ biến danh sách các ứng cử viên đề bầu.

- Ngày 25 tháng 7 năm 1997 ngày chót UBTCBC nhận phiếu bầu cử các QTV (*mỗi hội viên có thể bầu từ 1 tới 3 ứng cử viên*).

- Ngày 30 tháng 7 năm 1997 UBTCBC công bố kết quả bầu cử.

Vậy, kính mời quý bạn đạo, bất luận nam hay nữ cố gắng sốt sắng tham gia vào việc ứng cử, đề cử và bầu cử nêu trên và gửi phiếu ứng cử hay đề cử với phiếu bầu cử đúng theo lịch trình ấn định, trực tiếp qua đường bưu điện hoặc nhờ chủ Thiền Đường hay Thiền Viện chuyển dùm về UBTCBC theo địa chỉ sau đây:

Ủy Ban Tổ Chức Bầu Cử
Vô Vi Friendship Association
P.O. Box 2045
Westminster, CA 92684 - 2048.

Riêng quý bạn đạo chủ Thiền Đường, Trung Tâm và phụ trách Thiền Viện, cố gắng vận động các bạn đạo thuộc khu vực mình để các việc ứng cử, đề cử cũng như bầu cử được hào hứng và có kết quả tốt.

Trân trọng kính chào quý bạn đạo.
T/M UBTCBC
Nguyễn Phước Nhung
Trưởng Ban

Bản sao kính gửi:

- Đức Thầy " Đề kính tường trình "

- Vô Vi LED " Đề kính xin cho đăng văn thư này với mẫu phiếu ứng cử, đề cử đính kèm vào LED weekly gần nhất ".

Ghi Chú từ LED Weekly: vì lý do kỹ thuật mẫu phiếu ứng cử, đề cử không nhận kịp để phổ biến trong số báo này, sẽ bổ túc sau.

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved